

S, det er en uroffelig Rendsgerning, som det er unyttigt at arbejde imod. Paa det Grundlag tror jeg ikke, vi kunne tænke os vor Fremtids Politik. Jeg har sagt de Grunde for (Højmark: Mistænkeliggørelse!) . . . Mistænkeliggørelse, siger det ærede Medlem, nej, jeg har sagt de Grunde, ifølge hvilke jeg betragte Situationen saaledes, som jeg har fremstillet den. Men naar det ærede Medlem siger Mistænkeliggørelse, saa vil jeg sige, at jeg er lige saa stor en Modstander af Mistænkeliggørelse som det ærede Medlem, men jeg vil dog sige til, at egentlig politisk Mistænkeliggørelse lægger jeg ikke saa stor Vægt paa, den er ikke saa farlig, thi her i Landet have vi et politisk velopdraget Sæt af Vælgere, som ere i Stand til at se igennem adskilligt og ikke saa let lade sig lede vild deraf; men der er en ganske anden Art af Mistænkeliggørelse, som jeg ganske vist føler ulige dybere Foragt for. Det er den, som bestaar i at bruge Nationalitet, Fædrelandskerlighed og Religion som politisk Kastestyks imod sine Medborgere. Der- som det ærede Medlem vil sætte Pris paa min Vistand til at slaa den Art Mistænkeliggørelse ned, vil han altid finde mig ved sin Side. (Afbrydelse). Dertil behøver det ærede Medlem vist nok ikke min Hjælp; hvis den ikke har noget at betyde, falder den bort af sig selv. Jeg vil anbefale det ærede Medlem ikke at forveksle to Ting. Naar der er Tale om politisk Mistænkeliggørelse — og det er meget ubehageligt — er der en anden Ting, som De ere udsatte for at forveksle dermed; det er nemlig ikke politisk Mistænkeliggørelse, at et Partis hemmelige Anslag, et Partis Planer, som det endnu ikke er dem bekvemt at være ved, blive dragne frem, saa at ærede Medlemmer blive kaldte frem til at udtale sig derom; men det kan i mange Tilfælde være fuldt saa generende. Det er maasse Grunden til, at man undertiden forveksler de to Ting. For Næsten skal jeg lade Mistænkeliggørelsen ligge; det behøve vi jo ikke at drage ind her i denne Sal; vi kende jo alle tilstrækkelig til det fra vor Færden rundt omkring i Landet. Det skal jeg lade ligge ude i Agitationens Mørke, langt borte; det skal jeg lade ligge altsammen, den fejge Nægten, de frække Paafund, alle disse Udslugter og Dvæpind og Dmivøb og hele den hæslige Masse, hvorunder alt i Verden, og saa Overløberiet, plejer at skjule sit skamfulde Ansigt. Det er der ingen Grund til for os at opholde os ved, for vi se tværs igennem det. Vi blive ikke stufede eller narrede deraf, enten det kommer frem paa

den ene eller anden Maade (Dalsgaard: De narrer heller ikke os). Alt dette kunne vi rolig lade ligge, det skulle vi ikke tage op, men naar det ærede Medlem, som sidder der, (Højmark) har givet mig Anledning til at knytte nogle Ord dertil fra min Erfaringskres, er det kun lejlighedsvis, saa jeg behøver ikke at fortsætte. Jeg vil for mit Bedkommende slutte denne Forhandling med et Ønske; jeg vil ønske os alle det ærlige Mod, der erkender en Sag i dens sande Sammenhæng, og som ikke huerken en enkelt Dag eller et enkelt Aar lirker sig uden om det, som dog den næste Dag eller det næste Aar vil være bitterligt og aabenbart for al Verden. Gid dette Mod maa vokse fra nu til Valgdagen, saa Vælgerne ikke skulle sige, at vi have ført dem bag Vyset.

A. Nielsen: Jeg kan ikke tage Ordet her uden først at gøre Tinget en Undskyldning derfor. Jeg forlangte Ordet i Aftes ikke for at give noget egentlig positivt Bidrag i denne Debat, men for at rette nogle Spørgsmaal til enkelte Talere i Anledning af de Udtalelser, de have ladet falde i de foregaaende Dages Debat. Nu da Mødet nærmer sig sin Afslutning, og det har vist sig, at de Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette, fremdeles staa ubesvarede, saa er det, at jeg, ihvorvel jeg føler mig forpligtet til at gøre en Undskyldning, dog ikke kan afholde mig fra at gentage Spørgsmaalene til de Herrer, og jeg anmoder indstændig de ærede Herrer om at give et Svar derpaa. Jeg tillod mig at rette et bestemt Spørgsmaal til det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) i Anledning af, at han havde udtalt, at provisoriske Foranstaltninger vare kun berettigede, for saa vidt de blive fremtvungne. Det var det, som jeg ønskede at saa lidt Klarhed paa, hvorledes provisoriske Foranstaltninger kunne fremtvinges. Jeg ønsker det, som jeg bemærkede i Gaarsmødet, fordi Besvarelsen af dette Spørgsmaal kan kaste lys over noget andet, som er kommet frem i disse Dages Debat. Det er et Spørgsmaal, som er besvaret fra anden Side, det er besvaret af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Han forklarede os, at Finansprovisorer og Provisorer i øvrigt ere berettigede, naar de ere fremkaldte ved Overgreb. Om der skal være en Nuance, en Forstel mellem det ærede Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) og det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) ser jeg ikke, men det kunde virkelig være interessant og have virkelig Betydning ogsaa paa Valgdagen at saa dette klaret. Det ærede Medlem fra Stege (Bosjen), som jeg ogsaa tillod mig at rette